

Cântă-mi iubirea

Emaanastasia

Cântă-mi iubirea

Mă-mbracă-n speranțe și cântă-mi iubirea,
Iubitul-ascultă-mi privirea, timid,
Mă-ntreb oare ce ne oprește vorbirea,
Când marea iubire ne cere avid?

Că eu mă trezesc de-odată cu luna,
Când cerul coboară în visul cu noi,
Când inima-ți cântă cu dorul întruna
În gândul ce crește ca dragostea-n doi.

Iubirea e astăzi fierbinte ca mine,
Iar versul e sfânt și ne prinde ușor
Cu-aceeași candoare în care cu tine,
Eu scriu poezia în versuri de-amor.

Cuvintele triste le zvârl prin ferestre
Și-n rânduri le sting prin gândul stingher
Că arderea firii din spirit ne crește
Când pulberi de stele coboară din cer.

Durerea tăcerii o lună va stinge,
Prea plinul trăirii să-l scriem în doi
Și lacrima zăzii în mare se frânge
Hai vino, dă-mi mâna să fim amândoi.

Că azi infinitul ne-ntoarce acasă
Iubirea din vis îi e veșnic popas,
Iar clipa durerii rămâne întoarsă,
Se pierde-n tăcere și-i spun: Bun rămas.